

ת"פ (באר שבע) 73351-01-23 - מדינת ישראל נ' אוריאל עטיה

ת"פ (באר-שבע) 73351-01-23 - מדינת ישראל נ' אוריאל עטיה ואח'מחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 73351-01-23

מדינת ישראל

נגד

1. אוריאל עטיה

ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה

2. יאיר טויטו -נדון

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[22.12.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא יואל עדן

ע"י ב"כ עו"ד רפאל אביב - פמ"ד

גזר דין

לנאשם 1

האישום והסדר הטיעון

1. נאשם 1 ("הנאשם") הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן כא/2 בעבירות המפורטות בו באישום השני, ייצור

הכנה והפקה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף

7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), ונטילת חשמל מים או גז לפי סעיף 400 לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך לפני 10.7.22, גמלה

בליבו של הנאשם לבצע פשע לגדל ולהחזיק סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות מסחרית ("הסם").

לשם הוצאת תכניתו אל הפועל, ביום 10.7.22, שכר הנאשם דירה בת ארבעה חדרים על מנת שתשמש בית גידול

לסם ("הדירה").

בהמשך לכך, הצטייד הנאשם בציוד לצורך גידול הסם ובין היתר באמצעי תאורה, מיזוג, השקיה, אוורור ועוד ("הציוד")

הנאשם התקין את הציוד הדרוש לגידול בשני חדרים בדירה.

זאת ועוד, לצורך הגידול, יצר הנאשם במזיד מעקף לפני ארון החשמל ("הפילר") הראשי של חברת חשמל, תוך שהוא

גורם לנזק לכבלים של חברת חשמל, הכל בכוונה לצרוך חשמל שהוא אינו זכאי לו, מבלי לשלם תמורתו לחברת

החשמל.

לאחר התקנת הציוד, ויצירת המעקף, החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה ועד לתאריך 3.1.23, הנאשם גידל והחזיק, בשני חדרים של הדירה, 120 שתילים של הסם, במשקל 79 ק"ג נטו, ודאג לטפל בשתילים כנדרש, הכל תוך שהוא צורך חשמל גנוב בסך כולל של ₪ 54,917.

במעשיו אלה, הנאשם גידל, הפיק והחזיק בסם מסוכן מסוג קנבוס, ללא היתר כדין ושלא לצריכתו העצמית, במשקל כולל של 79 ק"ג נטו וצרך חשמל שאינו זכאי לו בסך ₪ 54,917.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות המפורטות בו באישום השני בלבד, ובין הצדדים לא הייתה הסכמה עונשית אך צוין כי הצדדים ישובו לשוחח לאחר קבלת תסקיר. על פי ההסדר קיימת הסכמה של הנאשם לחילוט הרכוש.

3. יצוין כי נאשם 2 הורשע באישום הראשון בעבירה של סיוע לייצור הכנה והפקה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין. ב"כ המאשימה הודיע כי לאור תסקירי שירות המבחן ובשל מצבו הרפואי של נאשם 2 ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן לצד החלק היחסי של נאשם 2 בעבירה המיוחסת לו, המאשימה מסכימה לאמץ את המלצת שירות המבחן, וב"כ נאשם 2 הצטרף לכך, ועל יסוד הסכמה זו הוטלו על נאשם 2 צו מבחן לשנה, של"צ ומאסר מותנה. השיקול המרכזי באימוץ ההסכמה האמורה קשור בנסיבות אישיות רפואיות של נאשם 2.

הראיות לעונש

4. הנאשם נעדר עבר פלילי, ולא הוגשו ראיות לעונש ע"י מי מהצדדים.

על ידי המאשימה הוגש גזר הדין בת.פ. 73237-01-23 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 25.1.24, אשר ניתן ע"י כב' השופט י. עטר, וזאת בעניינו של המבצע העיקרי באישום הראשון אשר כאמור לנאשם 2 יוחסה בו עבירת סיוע לגידול סמים מסוכנים.

המאשימה מבקשת לאמץ כאן את הקביעות של בית המשפט בעניינו של האחר בגזר הדין אשר הוגש כאמור, וייאמר כבר עתה, כי אני מוצא שיש לקבל עתירה זו של המאשימה לקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1, כפי שיפורט בהמשך.

תסקירי שירות המבחן

5. הנאשם נשלח לשירות המבחן, ומהתסקיר הראשון עולה כי הוא שולב במסגרת צו פיקוח בקבוצת עצורי בית, וביצע בדיקות סמים הנקיות משרידי סם, הוא הודה בעבירות שביצע וקיבל אחריות, הבין את חומרת העבירות המיוחסות לו ואת התוצאות ההרסניות של סמים, הביע רצון להשתלב בקבוצה טיפולית נוספת, ושירות המבחן המליץ על העמדתו בצו מבחן, במסגרתו ישתלב הנאשם בקבוצת צעירים בשירות המבחן, והטלת מאסר על דרך עבודות שירות. בדיון שהתקיים לאחר התסקיר הראשון, והגם שהתסקיר כלל המלצה עונשית, התבקשה דחייה להמשך הליך טיפול וקבלת תסקיר עדכני. בתסקיר השני צוין כי בתקופת הדחייה השתלב הנאשם בעבודה אשר כוללת אחריות רבה ושמר על קשר רציף עם שירות המבחן, שיתף פעולה, בדיקות סמים היו שליליות, הגיע למפגשי הקבוצה, השתתף באופן פעיל, ולהתרשמות מנחות הקבוצה, הוא נמצא בראשית הדרך הטיפולית. שירות המבחן חזר על המלצתו להימנע מענישה הכוללת מאסר בפועל, והוא מתרשם כי הנאשם צעיר הזקוק למעטפת של ליווי, הכוונה, סיוע רגשי ורכישת כלים מתקדמים להתמודדות במצבי חיים שגרתיים.

בתסקיר נוסף, השלישי, צוין כי הנאשם ממשיך את עבודתו, מגיע לקבוצה יחסית בהתמדה, משתתף בצורה פעילה ודומיננטית, תורם למפגשים הקבוצתיים, נתרם מההליך הקבוצתי, עובר תהליך משמעותי, אך ישנן עוד מטרות טיפוליות ועבודה טיפולית לעבור, וההמלצה היא על המשך השתתפותו בקבוצה. שירות המבחן ציין כי הנאשם עסוק בחשבון נפש ומבין את התנהלותו טרם ביצוע העבירות ואת חומרתן, מרגיש שנתרם מההליך הטיפולי הארוך שעבר, והביע שביעות רצון, ושיתף כי יציאתו לעבודה מסייעת לו בשמירה על עצמו, והביע חרטה וצער רב על ביצוע העבירות ומבין את חומרתן. שירות המבחן חזר וציין כי הוא מתרשם משיתוף הפעולה של הנאשם, מרצינותו ואחריותו ומחויבותו להליך, מהכלים שרכש, הניקיון מסמים, ורכישת הכלים להתמודדות עם מצבי חיים מלחיצים. שירות המבחן ציין כי לקח בחשבון את חומרת העבירות, וחזר על המלצתו להימנע מענישה הכוללת מאסר בפועל, ולהטיל צו מבחן לשנה, מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה. טענות הצדדים:

6. לטענת ב"כ המאשימה:

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של גידול סמים, החזקת סמים, ונטילת חשמל שלא כדין. במסגרת פרשה זו הוגש כתב אישום נוסף נגד נאשמים נוספים במסגרת ת.פ.73237-01-23, וניתן גזר דין שם ביום 25.1.24 בעניינם של שני הנאשמים האחרים באותו הליך. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים אשר נקבעו באותו גזר דין, ולכך שבאותו מקרה המדינה טענה למתחם עונש הולם הנע בין 28 חודשים ל-54 חודשי מאסר בפועל. נטען כי בהינתן גזר הדין שניתן בעניין האחרים ולא הוגש ערעור, המאשימה עותרת למתחם עונש הולם דומה בעניינו של הנאשם כאן לזה שנקבע שם, דהיינו מתחם הכולל מאסר הנע בין 19 ל-43 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי, והתקבלו שלושה תסקירי שירות מבחן, המעידים על הליך טיפולי מסוים שעבר והשתתף בקבוצות. נטען כי יש לתת משקל להליך הטיפולי הזה אולם הוא איננו עולה כדי ירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ולפיכך המאשימה עותרת להטלת ענישה ברף התחתון של מתחם העונש האמור, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס, מאסר מותנה ופיצוי לחברת החשמל בסך הנקוב בכתב האישום, המאשימה אינה עותרת לקנס.

7. לטענת ב"כ הנאשם:

המתחם שנקבע בתיק האחר הינו גבוה במעט בנסיבות הללו, וב"כ הנאשם מיקד טיעונו בעתירה למתן משקל לשיקולי השיקום.

נטען כי מדובר במי שעבר הליך שיקומי אשר יש לראותו ככזה המאפשר ירידה אל מתחת למתחם העונש, מדובר בבחור צעיר נעדר עבר פלילי, עובד כקבלן מטעם משרד הביטחון, ועובד באתרים ביטחוניים לרבות גבול מצרים. העבודה יצרה אצל הנאשם נדבך נוסף של אופן שיקומי, יש לו למה לקום בבוקר הוא מרוויח שכר יפה מאוד, שלא גורם לו להצטרך לבצע עבירות, ובכך יש כדי להוות נדבך נוסף ולמלא את לשון המחוקק בדבר שיקולי שיקום. בית המשפט צריך לבחון את הפוטנציאל של השיקום, הנאשם כמעט שנה ללא תנאים מגבילים, מצא עבודה מכניסה, הפך להיות אדם יצרני לא הסתבך פלילי, הוכיח את פוטנציאל השיקום הטמון בו ורצונו הכן להשתקם, וחזרה שלו לכלא תפגע בהליך הטיפול וברצף התעסוקתי.

האירוע הזה הוא חד פעמי, הנאשם אינו המחולל של האירוע, יש בתיק זה שני מעורבים נוספים שהם השניים שבעניינם הוגש גזר הדין בתיק האחר, להם יש עבר פלילי רלבנטי והם עוסקים בזה למחייתם. נאשם זה צורף ונגרר לאירוע, ואלמלא הדרך בה נקט הנאשם, לא היה מוגש כתב אישום. הנאשם שיתף פעולה ולקח אחריות מהיום הראשון, ולא נוהל הליך.

לפיכך התבקש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהורות על מאסר בעבודות שירות. הנאשם היה עצור פרק זמן משמעותי, והתבקש להטיל עבודות שירות ופיצוי לשיקול דעת בית המשפט.

הנאשם אמר כי הוא עובד ולומד מסחר בשוק ההון, הוא מעדיף לבצע עבודות שירות, וציין קושי בכלא. הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

8. העבירות אשר ביצע הנאשם חמורות, בביצוען פגע הנאשם בערכים המוגנים ביסודן, שהם השמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, שלום הציבור, בריאות הציבור, הצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות, ומניעת פגיעה בזכות הקניין.

רבות נכתב על חומרת עבירות הסמים, הצורך במיגור התופעה ונסיגת השיקולים האישיים של העבריין מפני השיקולים הקשורים בנזקים הנגרמים מהסמים, וכי יש לתת משקל רב לשיקולי ההרתעה והגמול על מנת להילחם בנגע הסמים. ב"כ הצדדים לא הרחיבו בטיעוניהם ביחס למתחם, וב"כ המאשימה עותרת לאמץ את המתחם אשר נקבע במסגרת פרשה זו לאחר, בת.פ. 73237-01-23, ולאור זאת עותר לקביעת מתחם עונש הולם הכולל מאסר בפועל בין 19 ל-43 חודשים.

אני מוצא כי יש לקבל את עתירת המאשימה למתחם העונש ההולם, הן מנימוקי ב"כ המאשימה והן לאור כך שמדובר באותה פרשה. אין אלא להפנות לגזר הדין בת.פ. 73237-01-23, ולנימוקים המפורטים בו, אשר אני מוצא כי יש להצטרף אליהם ולקביעות שם.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם לעבירות אשר ביצע הנאשם בנסיבות ביצוען, כולל מאסר בפועל בין 19 ל-43 חודשים.

הענישה

9. הנאשם יליד 1997 והוא נעדר עבר פלילי.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם קיים אורח חיים נורמטיבי, והמעשים שביצע כאמור בכתב האישום, חריגים להתנהלותו.

המחלוקת המרכזית בין הצדדים הינה ביחס לאפשרות ירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם עותר לכך, לאור התהליכים שעבר הנאשם בשירות המבחן והפוטנציאל השיקומי, וב"כ המאשימה מתנגד. מוסכם גם על ב"כ המאשימה כי הנאשם עבר תהליך, וכי יש לתת משקל להליך הטיפולי שעבר, אך לטעמו אין ההליך הטיפולי עולה כדי ירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. המאשימה אינה עותרת למתן משקל לשיקולי הרתעת הרבים, ומסתפקת בענישה ברף התחתון לאור ההליך הטיפולי המסוים שעבר הנאשם.

לאחר בחינת טענות הצדדים, מכלול הנסיבות של הנאשם, תסקירי שירות המבחן וההליך הטיפולי שעבר, אני מוצא כי נסיבותיו והעולה מהתסקירים מצביעים על תהליך שיקומי אשר יש בו כדי הגעה למסקנה בדבר סיכויי שיקום המצדיקים ירידה אל מתחת למתחם.

מדובר בהליך טיפולי בו השתתף הנאשם פרק זמן משמעותי, שיתף פעולה באופן מלא, ובכל התסקירים צוינה רצינותו, וצוין כי הוא תרם ונתרם בהליך הטיפולי, ושירות המבחן רואה סיכויי שיקום כפועל יוצא מכך. המסקנה אם יש להורות על ענישה תוך ירידה ממתחם העונש ההולם, אינה נשענת אך על ההליך הטיפולי עצמו, אלא על מכלול הנסיבות של כל נאשם, לצד ההליך הטיפולי. כך, הנאשם הינו צעיר, זהו ההליך הפלילי הראשון בעניינו, ניהל קודם לכן אורח חיים נורמטיבי וגם לאחר שחרורו ממעצר ניהל אורח חיים נורמטיבי לאורך כל ההליך, תוך שהשתלב בעבודה חשובה, ומכלול נסיבות אלו מביא למסקנה כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן, כך שהענישה תרד אל מתחת למתחם העונש ההולם.

אלמלא שיקולי השיקום, הרי שהענישה צריכה הייתה להיות אף מעל לרף התחתון של המתחם, שכן מדובר בעבירות חמורות שביצע הנאשם, אשר צריכות גם לשיקולי הרתעת הרבים, בענישה המוטלת לצידן.

גם במסגרת הענישה שלאחר תיקון 113 לחוק העונשין, הענישה הינה אינדיבידואלית, והיא תוצאת שקילת המקום הראוי לשיקולי הענישה השונים. התוצאה העונשית הינה תוך מתן המקום הראוי לכל אחד משיקולי הענישה, ובעניינו של הנאשם אני מוצא כי יש לתת מקום לשיקולי השיקום לאור מכלול הנסיבות האמורות לעיל.

מהתנהלות הנאשם במסגרת ההליך, ואל מול שירות המבחן, וכפי שעולה מתסקירי שירות המבחן והתרשמותו, פניו של הנאשם לכיוון חיובי, אם כי לנאשם קשיים ויש צורך בהמשך הליך טיפולי.

מכל האמור, אני מוצא כי יש לתת משקל לשיקולי השיקום, תוך ירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם, אולם גם כאשר ניתן המשקל לשיקולי שיקום, הדבר צריך להיעשות תוך איזון מסוים אל מול שיקולי הענישה האחרים. לאור כל האמור, אני מוצא כי ענישה של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, ללא הפחתת ימי המעצר תיצור במקרה זה איזון מסוים אשר יתן ביטוי, אם כי לא מלא, גם לשיקולי הענישה האחרים.

הנאשם היה במעצר משך כ-4 חודשים ולאחר מכן בפרק זמן נוסף באיזוק אלקטרוני, ובהמשך הוקלו התנאים. ימי המעצר לא יופחתו מתקופת המאסר בעבודות השירות, ומכאן כי הירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם מתונה. לצד עבודות השירות יוטל צו מבחן לשנה, כפי המלצת שירות המבחן. הגושה חו"ד חיובית מהממונה על עבודות שירות.

לאור האמור בכתב האישום בדבר נטילת חשמל, אני מוצא כי יש להטיל פיצוי, אשר יהיה בהתאם לכללי הפיצוי בהליך הפלילי, ויובא במסגרת קביעתו הסכום של החשמל אשר צרך הנאשם, חשמל שאינו זכאי לו.

כמו כן, קיימת הסכמה על חילוט, ותינתן הוראת חילוט בהתאם להסכמה.

10. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בעבודות שירות - מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. תקופת מאסרו תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. הובהרה לנאשם חובתו לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשה כן ניתן יהיה להמירן בעונש מאסר בפועל, וכך גם יוכל הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה לכך.

הנאשם יתייצב לתחילת ביצוע עבודות השירות ביום 2.2.25 בשעה 8:00 כאמור בחו"ד הממונה.

צו מבחן - ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 12 חודשים כלפי הנאשם. הנני מחייב את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, הכל על פי הנחיות שירות המבחן. מובהר בזאת לנאשם כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש ולהטיל עליו עונש נוסף.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מהיום יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

פיצוי - הנאשם ישלם לחברת החשמל פיצוי בסך 50,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון תוך 90 יום מהיום.

חילוט - לאור ההסכמה מורה על חילוט לטובת קרן הסמים של כל הרכוש אשר נתפס ומפורט בסיפא לכתב האישום ביחס לאישום השני.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"ה, 22 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.